

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 16. Epistolæ Concilii Aquilejensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 381.

§. XVI.

Epistolæ Concilii Aquilejensis.

Ap. Amb. ep. 9. Concilium deinde Aquilejense plura scripsit epistolas, quarum quatuor ad nos usque pervenere. Prima data est ad Episcopos Galliæ, atque Provinciarum Viennensis, & Narbonensis, qua Patres Concilii gratias agunt, quod Delegatos mississent, & condemnationem Palladii, & Secundiani notam faciunt. Credere pronum est, similes litteras ad alias quoque Provincias, quæ Delegatos miserant, datas fuisse. Forte etiam una epistola mutatis nominibus ad omnes missa. *ap. Ambr. ep. 10.* Tres aliæ Concilii Aquilejensis epistolæ ad Imperatores, id est, ad Gratianum scriptæ sunt. Prima Episcopi pro convocato Concilio gratias dicunt, & narrant, quæ acta fuerint, nempe hæreticorum fallacias, cavillationes, blasphemias, & condemnationem. Rogant Imperatores, ut Concilii sententiam executioni mandari jubeant, & ad locorum Judices referant, ut Ecclesiis depellantur, & in eorum locum Episcopi Catholici a Concilio Delegatis constituentur. Injuncta de Atalio Presbytero mentione, subjungunt: *n. 8. de ejus Magistro autem Juliano Valente quid dicemus? qui licet loco Concilii proximis, comparere non est ausus, ne ever- sor Patriæ, & civium suorum proditor* *meri-*

meritas pœnas dare cogeret. *Is etiam* Sæculum IV. A. C. 381.
Romanorum exercitui occurrisse visus di-
 citur, Gothorum habitu, cum torque, &
 armilla Gentilium move, summa Sacerdotii
 ignominia; quippe post fata S. Viri Mar-
 ci, cujus memoria admirationi est, Pe-
 tavii Episcopus ordinatus fuerat; nunc
 patria incensa Mediolani hæret. Igitur
 postulant, ut, Italia expulsus, ad sua re-
 dire cogatur; ut Imperatores Concilii
 Delegatos clementer audire velint, iis-
 que, quæ peterent, concessis, actutum
 reverti permittant; tandem ut leges
 præcedentes vigerent, & Photiniano-
 rum conventus, nam Sirmii adhucdum
 congregabantur, prohibere placeret.

Secunda ad Imperatores, seu potius ap. Ambr. ep. II. n. 3.
 ad Gratianum, Epistola Antipapam Ursi-
 num respicit. Ad Episcoporum notitiam
 devenerat, Ursinum cum Arianis, præ-
 fertim Valente Petavino, scelestam iniisse
 societatem, ut Ecclesiæ Mediolanensis pa-
 cem turbarent; eosque jam conventus
 agere secretos, jam ante portas Synago-
 gæ, jam in domibus Arianorum; Ursi-
 num vero aliis pessimum Auctorem esse,
 ut Ecclesiæ Pacem turbarent. Episcopi
 Imperatorem rogant, ne veteratori be-
 nignas aures concedat, sed perniciofa im-
 portune petentem fortiter repellat, non
 solum ideo, quod Hæreticis faveat, sed
 etiam quod nocere voluerit Ecclesiæ Ro-

U u s manæ,

Sæculum IV. manæ, totius Imperii Metropoli, ex qua
 A. C. 381. Communionis jus in omnes alias Eccle-
 n. 4. sias derivatur. (*)

ap. Ambr.
 ep. 12.

n. 3.

Tertia Concilii Aquilejensis epistola ad Imperatores, præprimis ad Theodosium missa est, cum res Orientis tangatur. Episcopi in hac epistola sic ferme loquuntur: *In toto Occidente soli duo Hæretici supererant, modo a nobis damnati; hi duo angulos Daciæ, & Mæsiæ turbabant. In omnibus reliquis partibus usque ad Oceanum omnes Fideles in eadem communione sunt. At in Oriente, quamvis Hæreticorum insania repressa sit, ut ad nos relatum est, ipsos inter Catholicos multa contentiones fervent. Timotheus Alexandrinus, & Paulinus Antiochenus, nobis Christiana Communionem semper juncti, dicuntur ab illis vexari, qui in fide constantes non fuere. Ipsorum reditum unice cupimus, ita tamen, ut communio, quæ nobis cum aliis est, nihil detrimenti patiatur.*

(*) Ad ejusmodi Testimonia irrefragabilia, quæ Protestans Noster sua manu in vernaculam transfert, obmutescit ut stipes. Ecce Patres Concilii Aquilejensis in Sæculo quinto credebant, ex Ecclesia Romana Communionis Jus in omnes alias Ecclesias derivari, & ex consequenti illos extra veræ Ecclesiæ Communionem existere, qui cum ea non communicarent. Quid habet, quod istorum Patrum Testimonio, & Auctoritati, opponat Interpres noster?

Diu est, ex quo litteras ab utraque parte accepimus, præsertim ab iis, qui Antiochie diffidebant, & propositum nobis erat, quosdam ex nostris delegare, qui pacem restituerent, sed hostium irruptio, & rei publicæ tumultus obstetit. Quapropter rogamus vos, ut aliud Concilium omnium Episcoporum Catholicorum Alexandriae celebrari jubeatis, & ibi definiatur, quibus Communio concedenda sit, & quibus neganda. Hæc in Concilio Aquilejensis acta sunt. Ex hac ultima epistola clare cognoscitur, Concilii Patres aut Concilium Constantinopolitanum nuper celebratum, pro œcumenico non habuisse, aut, quæ ibi gesta fuissent, nescivisse.

Sæculum IV.
A. C. 381.

§. XVII.

Aliud Concilium in Italia.

Episcopi Occidentis mentem mutasse videntur, nihil enim de Concilio tunc Alexandriae acto constat, sed illud exploratum est, ipsos petiisse, ut Concilium universale Romæ congregaretur, idque Imperatorem Gratianum mandasse; antequam autem hoc concilium ageretur, alterum celebratum est in Italia, quo S. Ambrosius præfedit, & cujus duæ nobis supersunt epistolæ, ad Imperatorem Theodosium datæ. In prima dicunt tres: diu est, ex quo scripseramus, necessarium esse, ut duo Episcopi Antiocheni, Pauli-

Soz. VII.
c. 2.

Hier. ep. 27.
ad Eustoch.

c. 2.

ap. Ambr.
ep. 13. 14.